

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 10-05-31589

1 09 ספטמבר 2013
2

לפני:

כב' הסגנית נשיא איטה קציר
נציג ציבור (עובדים) מר גיורא רדר
נציג ציבור (מעבידים) מר אמנון שחר

התובע

שרון קדוש, ת.ז. XXXXXXXXXX
ע"י ב"כ: עו"ד שאולי כהן

-

הנתבעת

נאו יצחק ושחר בע"מ, ח.פ. 511845257
ע"י ב"כ: עו"ד בעז האס

3

פסק דין

4

5 זו תביעה לתשלום גמול שעות נוספות, דמי הבראה, פדיון חופשה שנתית, החזר
6 ניכויים מהשכר ופיצוי בגין חדירה לפרטיות.

7

8

להלן עובדות המקרה:

9

10 1. התובע עבד אצל הנתבעת כסוכן מכירות החל מיום 2.3.02 ועד ליום 31.5.09,
11 מועד פיטוריו.

12

13 2. הנתבעת הינה חברה העוסקת בייבוא ושיווק מוצרי פרסום ומתנות לגברים.

14

15 3. התובע טוען כי במהלך תקופת עבודתו לא שולמו לו מלוא זכויותיו
16 הסוציאליות, וכן כי הנתבעת הפרה את פרטיותו משהותקן שירות מעקב
17 בטלפון הסלולרי שלו ללא ידיעתו והסכמתו.
18 לאור האמור הוגשה התביעה לבית הדין.

19

20

טענות התובע:

21

22 4. התובע הועסק 6 ימים בשבוע, ותלושי השכר לא שיקפו נאמנה את עבודתו
23 בפועל.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 31589-05-10

- 1 בימים א-ה עבד התובע לפחות 9 שעות ביום וביום ו' עבד 5 שעות, שהינן שעות
2 נוספות.
3
- 4 .5. הנתבעת לא הוכיחה טענתה כי התובע איחר לעבודה ונהג לצאת להפסקות
5 בנות 45 דקות כל יום.
6
- 7 .6. הנתבעת נותרה חייבת לתובע דמי הבראה בגין 20 ימים. הוכח כי לא שולמו
8 דמי הבראה בגין השנים 2007-2009. הטענה כי דמי הבראה נרשמו תחת "חג
9 שמח" מעלה תמיהות רבות שעה שהוכח כי כל התשלומים האמורים שולמו
10 לתובע בחגים, על כן, ההגיון אומר כי אכן מדובר בדמי חגים ולא בדמי
11 הבראה.
12
- 13 .7. קיימת אי התאמה בין ימי החופשה המצוינים בתלושי השכר לאלו המפורטים
14 בפנקס החופשות.
15
- 16 .8. הנתבעת ניכתה משכרו של התובע שלא כדין בגין שימוש בטלפון נייד, כאשר
17 הקיזוז בוצע באופן לא עקבי וללא כל הסכם בין הצדדים. הנתבעת לא
18 המציאה חשבונות טלפון המעידים על שימוש חורג.
19
- 20 .9. הנתבעת ניכתה משכרו של התובע סכומים שונים בגין מתנות, מפרעות,
21 הלוואות וכו', ללא ששולמו לתובע סכומים אלו. הנתבעת לא הוכיחה באילו
22 מתנות מדובר, ולא המציאה אסמכתאות המעידות על נטילת מפרעות או
23 הלוואות.
24
- 25 .10. הנתבעת הסבה את הטלפון הסלולרי שהעמידה לרשות התובע למכשיר מעקב,
26 ללא ידיעתו ומבלי לקבל הסכמתו, ובכך הפרה את פרטיותו. הפרת הפרטיות
27 של התובע נעשתה אופן בלתי סביר מבחינת היקף ומשך השימוש.
28
- 29 .11. טענות הנתבעת באשר לעוולות שכביכול ביצע התובע, המצדיקות שלילת
30 פיצויי פיטורים ודמי הודעה מוקדמת, לא נתמכו בראיות ואין להן כל אחיזה
31 במציאות. טענות הנתבעת לא הוכחו.
32

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 31589-05-10

12. כמו כן, לא הוכחה טענת הנתבעת כי התובע עבד בעסק עצמאי במקביל לעבודתו אצלה.
13. לפיכך התובע זכאי לתשלום הסכומים כדלקמן -
- א. גמול שעות נוספות – בסך של 74,298 ₪.
- ב. פדיון חופשה שנתית – בסך של 20,296 ₪.
- ג. דמי הבראה – בסך של 6,620 ₪.
- ד. החזר ניכויים שלא כדין מהשכר – בסך של 24,366 ₪.
- ה. פיצוי ללא הוכחת נזק בגין חדירה לפרטיות – בסך של 50,000 ₪.
- טענות הנתבעת :**
14. התובע פוטר מעבודתו עקב חשדות למעשים לא כשרים בניגוד להסכם העסקתו, אשר לאחר פיטוריו התאמתו ונתמכו בראיות.
15. בהסכם העסקה בע"פ סוכם, כי התובע יעבוד 5 ימים בשבוע 8 שעות, ויטול 45 דקות הפסקת צהריים כשירצה, ובימי ו' יגיע למשרדי הנתבעת להעביר גבית כספים, חשבוניות וקבלות, ויקח סחורה.
16. התובע לא המציא כל רישום של שעות עבודתו. בימי ו' התובע עבד בין שעה לשעתיים בלבד.
17. העסקת התובע התבצעה על בסיס אמון אישי, ותנאי עבודתו לא איפשרו פיקוח על שעות עבודתו, על כן, חוק שעות עבודה ומנוחה אינו חל על התובע.
18. התובע ניצל את מלוא ימי חופשתו ובסה"כ 92 ימי חופשה. הנתבעת ניהלה רישום מסודר של ימי החופשה, לרבות בתלושי השכר.
19. הנתבעת שילמה לתובע את מלוא דמי הבראה להם היה זכאי. בעלי הנתבעת מר יצחק נאווי ז"ל שייך לדור הישן ורשם ע"ג המחאות תשלומי הבראה שניתנו לתובע ויתר העובדים מילים כדוגמת "בריאות", כשהכוונה הברורה היתה שמדובר בהבראה.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 31589-05-10

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
20. הניכויים משכר התובע סוכמו עימו מראשו ובוצעו עפ"י הסכם ההעסקה. סוכם עם התובע כי הטלפון הסלולרי ישמש אותו רק לעבודתו, וכי אם יחרוג ממספר מסוים של כמות שיחות יקוזז הסכום משכרו.
- מדי חודש קוזז משכרם של כל עובדי הנתבעת שחשבונות הטלפון שלהם חרגו מסכום של 350 ₪.
- כמו כן, התובע עשה שימוש בטלפון לצרכיו הפרטיים.
- התובע נטל לעיתים הלוואות או מפרעות אשר נוכו משכרו, ולעיתים נטל מתנות – מוצרים שהנתבעת משווקת ומוכרת, ולכן כפי שסוכם עימו סכומם נוכה משכרו.
21. הנתבעת העלתה טענות קיזוז כמפורט להלן –
- לאחר פיטורי התובע התברר, כי היה לו עסק למכונות שתייה וחטיפים, בו עבד במקביל תוך שימוש ברכב ובטלפון שנתנה לו הנתבעת.
- הנתבעת מעריכה כי עבודתו של התובע בעסקו הייתה כחצי מזמן העבודה ועל כן עליו לפצות את הנתבעת ולהשיב חצי מהשכר ששולם לו במהלך כל תקופת העסקתו.
- במהלך עבודתו הגיעו לידי הנתבעת תלונות מלקוחות, שטענו לזיכויים ותשלומים ששולמו לתובע במזומן ללא קבלת חשבונית, והנתבעת נאלצה לפצותם במוצרים או בזיכויים.
- מבירור הנתבעת עולה, כי על התובע לפצות את הנתבעת ולהשיבה סך של 8,964 ₪.
- התובע לא שילם דו"ח חנייה בסך של 154 ₪.
- משהפר התובע את הסכם ההעסקה ופעל בניגוד לדין תוך הפרת משמעת חמורה אין הוא זכאי לדמי הודעה מוקדמת ופיצויי פיטורים. על כן על התובע להשיב לידי הנתבעת את דמי ההודעה המוקדמת ופיצויי הפיטורים ששולמו לו.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 31589-05-10

- 1 כ- 3 שנים טרם פיטוריו הנתבעת הבחינה שהתובע מאחר לעבודתו והתקבלו
2 תלונות רבות לגביו מלקוחות. הנתבעת הזמינה לטלפון של התובע ועובדים
3 אחרים שירות איתור, לאור החשדות שהופנו כלפיו ורצון הנתבעת לבדקם גם
4 כלפי יתר העובדים.
5 מר נאווי ז"ל הודיע לתובע על התקנת השירות.
6 הנתבעת לא הפרה את פרטיותו של התובע, והדבר נעשה בידיעתו ובהסכמתו.
7 הנתבעת עקבה רק אחר עבודתו של התובע במהלך שעות העבודה.
8
9 לאור האמור לעיל אנו קובעים כדלקמן:
10
11 **גמול שעות נוספות –**
12
13 23. התובע טען כי עבד בימים א –ה לפחות 9 שעות ביום, וביום ו' עבד 5 שעות
14 שהינן שעות נוספות, בגינן נתבע רכיב תביעה זה.
15
16 24. התובע הביא לעדות 3 בעלי חנויות, לקוחות של הנתבעת, אשר הצהירו כי
17 התובע נהג להביא להם סחורה לפחות פעם בשבוע בשעות הערב.
18 אולם, בעדותם בביה"ד העידו השלושה כי לעיתים נהג התובע להגיע בבוקר,
19 וזאת בהתאם לדרישתם להזמנת סחורה.
20 כך למשל, העיד מר דן אלון –
21 **"לרוב זה היה בסוף היום, אבל גם מקרים שהוא הגיע בשעות**
22 **הבוקר".**
23 מר נתנאל דהן העיד כי –
24 **"אם פתאום אני צריך הזמנה אני מתקשר אליו והוא בא, אין שעות**
25 **אם הייתי צריך הזמנה בבוקר הוא היה בא בבוקר...אין סיכום זו**
26 **העבודה, לפי הצורך של היומיום."**
27 (ראה פרוטוקול דיון מיום 1.12.11 עמ' 9-8).
28
29 25. התובע לא המציא כל רישום שערך בזמן אמת לשעות עבודתו, לרבות לא
30 השעות בהן התחיל את יום העבודה.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 31589-05-10

- 1 כמו כן, טענת התובע כי לא יצא להפסקה במהלך כל תקופת עבודתו אצל
2 הנתבעת אינה סבירה לחלוטין.
3
- 4 26. אין ספק כי בימי ו' נהג התובע להגיע למשרדי הנתבעת בתל אביב על מנת
5 למסור כספים שגבה מלקוחות, חשבוניות וקבלות, ולקחת סחורה.
6
- 7 אולם, לאור העובדה כי לא הומצאה כל ראיה המעידה על שעות עבודתו של
8 התובע בימים א-ה, השעות בהן התחיל לעבוד בבוקר ו/או השעות בהן סיים
9 עבודתו, הפסקות שלקח באמצע היום, והעובדה כי לא הוכחו שעות עבודתו של
10 התובע בימי ו', הרי שאין לקבל את טענתו כי שעות העבודה בימי ו' הינם שעות
11 נוספות.
12
- 13 27. לאור האמור לעיל, אנו קובעים כי התובע לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח
14 עבודה בשעות נוספות ו/או מתכונת עבודה קבועה, ולפיכך דין רכיב תביעה זה
15 – להידחות בזאת.
16
- 17 **פדיון ימי חופשה –**
18
- 19 28. התובע טען כי הוא זכאי לפדיון חופשה שנתית בגין כל תקופת עבודתו עבור 86
20 ימים, וכי תלושי השכר אינם משקפים נאמנה את המצב בפועל ולא קיימת
21 התאמה בין פנקס החופשות לבין תלושי השכר.
22
- 23 29. מעיון בפנקס החופשות שניהלה הנתבעת ותלושי שכרו של התובע עולה, כי
24 קיימת התאמה מלאה בין הפנקס לבין הרישום בתלושי השכר, ותמוהה
25 לחלוטין טענתו של התובע בעניין זה.
26
- 27 כך למשל, בניגוד לטענת התובע בפנקס החופשות לחודש 3/06 מצוין כי התובע
28 שהה ביומיים חופשה בהתאמה למצוין בתלוש שכר לחודש 3/06.
29 בפנקס החופשות מצוין, כי התובע שהה בחופשה בחודש 10/07 במשך 6 ימים
30 מתאריך 14.10 עד תאריך 19.10 בהתאם למצוין בתלוש השכר, ובחודש 12/07
31 שהה התובע ב- 3 ימי חופשה הן בהתאם לפנקס והן בהתאם לתלוש השכר.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 31589-05-10

1

2 לפיכך, אנו קובעים כי תלושי השכר אכן משקפים נאמנה את המצב בפועל,
3 וקובעים כי קיימת התאמה מלאה בין פנקס החופשות לבין תלושי השכר.
4 מתלושי השכר של התובע עולה כי התובע ניצל את מלוא ימי חופשתו.

5

6 30. אשר על כן, אנו קובעים, כי התובע לא השכיל להוכיח טענתו כי הוא זכאי
7 לתשלום בגין פדיון חופשה שנתית, ודין רכיב תביעה זה – להידחות בזאת.

8

9

דמי הבראה –

10

11 31. הנתבעת טענה כי מר יצחק נאווי ז"ל נהג לשלם לעובדים, וביניהם לתובע את
12 דמי הבראה פעמיים בשנה בתקופות החגים, כאשר על הספח של השקים
13 לעיתים נרשם "ג שמח ובריאות" ולעיתים נרשם "חג שמח והבראה".

14

15 עוד נטען ע"י הנתבעת כי בשנים 2007-2009 שולמו לתובע דמי הבראה אולם,
16 עקב טעות בהנהלת החשבונות הדבר לא צוין בתלושי השכר.

17

18 32. בדיון שהתקיים בביה"ד בתאריך 19.12.10 הודה התובע כי דמי הבראה
19 שולמו פעמיים בשנה, 1,000 ₪ בראש השנה ו- 1,000 ₪ בפסח, אשר נרשמו
20 בתלוש כ"מתנה".

21

(ראה פרוטוקול דיון מיום 19.12.10 עמ' 2)

22

23 33. הנתבעת המציאה העתקי שקים ששולמו לתובע בשנתיים האחרונות לעבודתו
24 כדלקמן –

25

צ'ק מיום 8.4.09 בסך של 1,000 ₪ עליו נרשם "חג שמח".

26

צ'ק מיום 18.4.08 על סך של 1,200 ₪ עליו נרשם "הבראה + מתנה".

27

צ'ק מיום 29.9.08 שכלל תשלום בסך של 1,000 ₪ בגין "שנה טובה ובריאות",

28

כאשר בתלוש שכר לחודש 9/08 מצוין מפורשות, כי שולם לתובע סך של

29

1,612.91 ₪ דמי הבראה, המהווים 1,000 ₪ לאחר גילום, בהתאמה לצ'ק

30

שניתן לו.

31

צ'ק מיום 1.4.07 שכלל סך של 1,000 ₪ עבור "חג שמח".

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 31589-05-10

- 1
- 2 34. לפיכך, לאור הודאתו של התובע עצמו כאמור בדיון מיום 19.12.10, ובהתאם
- 3 להעתקי הצ'קים שהמציאה הנתבעת, אנו מקבלים את טענת הנתבעת, כי על
- 4 אף שצוין בספחי הצ'קים "חג שמח" או "בריאות" הכוונה הייתה לתשלום
- 5 1,000 ₪ ע"ח דמי הבראה.
- 6
- 7 35. לאור האמור, אנו קובעים כי בשנתיים האחרונות לעבודתו של התובע שולמו
- 8 לו סך של 4,000 ₪ בגין דמי הבראה.
- 9
- 10 36. עבור השנתיים האחרונות לעבודתו התובע היה זכאי לתשלום דמי הבראה בסך
- 11 של 4,543 ₪ (318 ₪ ליום * 7 ימי הבראה + 331 ₪ ליום * 7 ימי הבראה).
- 12
- 13 37. אשר על כן, על הנתבעת לשלם לתובע דמי הבראה בסך של 543 ₪ בצרוף
- 14 הפרשי ריבית והצמדה כחוק מיום 1.6.09 ועד למועד התשלום המלא בפועל.
- 15
- 16 **ניכויים מהשכר –**
- 17
- 18 38. הנתבעת טענה, כי סוכם בין הצדדים שכל סכום מעל 350 ₪ בחשבונות הטלפון
- 19 של התובע ינוכה משכר עבודתו. כמו כן, טענה הנתבעת כי לעיתים שולמו
- 20 לתובע במהלך תקופת עבודתו מפרעות ו/או הלוואות אשר נוכו משכרו,
- 21 ולעיתים נטל התובע מתנות מהמוצרים אותם משווקת הנתבעת, אשר עלותם
- 22 נוכתה אף היא משכרו של התובע.
- 23
- 24 39. הנתבעת לא המציאה הסכמה בכתב של התובע לקיזוז הוצאות טלפון משכרו,
- 25 וכן לא הוגשו לביה"ד חשבונות טלפון המעידים כי התובע עשה שימוש בטלפון
- 26 הנייד לצרכים אישיים ו/או כי חשבונות הטלפון של התובע היו מעל לסכום
- 27 של 350 ₪.
- 28
- 29 40. הנתבעת כאמור לעיל שילמה לתובע בצ'קים נפרדים מהשכר מדי שנה סך של
- 30 2,000 ₪ עבור דמי הבראה, וזאת בשני צ'קים פעמיים בשנה – האחד בראש
- 31 השנה והשני בפסח. סכום דמי הבראה קוזז משכרו של התובע בחודש דצמבר

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 31589-05-10

- 1 של אותה שנה. הנתבעת המציאה לביה"ד את העתקי הצ'קים ששולמו לתובע
2 בגין דמי הבראה, ועל כן, הקיזוזים שבוצעו נשכרו של התובע בגינם מדי סוף
3 שנה נעשו כדין.
4
- 5 יחד עם זאת, על אף שהנתבעת המציאה לביה"ד את העתקי רוב הצ'קים .41
6 ששולמו לתובע עבור שכר עבודה, הבראה ודמי חגים, לא הומצא אפילו העתק
7 של צ'ק אחד לביה"ד המעיד, כי התובע נטל במהלך כל תקופת עבודתו מפרעה
8 ו/או הלוואה.
9
- 10 מר שחר נאווי, מנהל הנתבעת, העיד בביה"ד כי ברשותו כל ספחי הצ'קים
11 ששולמו לתובע, אולם משנדרש להציג אסמכתא לתשלום מפרעה או הלוואה
12 השיב – "אין לי את זה עלי".
13 (ראה פרוטוקול דיון מיום 8.7.12 עמ' 46)
14 מיותר לציין כי, הנתבעת לא המציאה לביה"ד כל אסמכתא לתשלום מפרעה
15 או הלוואה גם בשלב מאוחר יותר.
16 סביר להניח כי, אילו אכן התובע היה נוטל הלוואות ו/או מפרעות ו/או מתנות
17 כאלה ואחרות ממוצרים אותם משווקת הנתבעת, היה בידי הנתבעת העתקי
18 צ'קים על תשלום המפרעות וההלוואות, שכביכול, נטל התובע, וכן רישום של
19 המתנות אותן לקח.
20 אולם, כאמור לעיל לא הומצאה לביה"ד כל ראיה ו/או ראשית ראיה המעידה
21 על נטילת הלוואה/מפרעה/מתנות.
22
- 23 לאור האמור לעיל, אנו קובעים כי הניכויים משכרו של התובע שבוצעו שלא .42
24 כדין הינם כדלקמן –
25 - חודש 1/05 הלוואה בסך של 500 ₪.
26 - חודש 2/05 הלוואה בסך של 500 ₪.
27 - חודש 4/06 – הוצאות טלפון בסך של 500 ₪.
28 - חודש 5/06 – הוצאות טלפון בסך של 992 ₪.
29 - חודש 6/06 – הוצאות טלפון בסך של 410 ₪.
30 - חודש 7/06 – הוצאות טלפון בסך של 158 ₪.
31 - חודש 8/06 – הוצאות טלפון בסך של 241 ₪.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 31589-05-10

- 1 - חודש 9/06 – הוצאות טלפון בסך של 263 ₪.
- 2 - חודש 10/06 – הוצאות טלפון בסך של 409 ₪.
- 3 - חודש 11/06 – הוצאות טלפון בסך של 250 ₪.
- 4 - חודש 1/07 – הוצאות טלפון בסך של 718 ₪.
- 5 - חודש 4/07 – תשלום לקוח בסך של 1,428 ₪.
- 6 - חודש 5/07 – הוצאות טלפון בסך של 25 ₪.
- 7 - חודש 6/07 – הוצאות טלפון בסך של 300 ₪.
- 8 - חודש 7/07 – הוצאות טלפון בסך של 285 ₪.
- 9 - חודש 10/07 – הוצאות טלפון בסך של 450 ₪.
- 10 - חודש 11/07 – תשלום לקוח בסך של 1,910 ₪.
- 11 - חודש 12/07 – הוצאות טלפון בסך של 500 ₪.
- 12 - חודש 1/08 – הוצאות טלפון בסך של 300 ₪.
- 13 - חודש 3/08 – הוצאות טלפון בסך של 207 ₪.
- 14 - חודש 4/08 – הוצאות טלפון בסך של 235 ₪.
- 15 - חודש 8/08 – הוצאות טלפון בסך של 200 ₪.
- 16 - חודש 9/08 – קיזוז הוצאות בסך של 78 ₪.
- 17 - חודש 10/08 – הוצאות טלפון בסך של 340 ₪.
- 18 - חודש 11/08 – הוצאות טלפון בסך של 330 ₪.
- 19 - חודש 12/08 – הוצאות טלפון בסך של 379 ₪.
- 20 - חודש 1/09 – הוצאות טלפון בסך של 400 ₪.
- 21 - חודש 2/09 – הוצאות טלפון בסך של 350 ₪.
- 22 - חודש 3/09 – הוצאות טלפון בסך של 524 ₪.
- 23 - חודש 4/09 – הוצאות טלפון בסך של 430 ₪ וקיזוז הוצאות בסך של 654 ₪.
- 24 - חודש 5/09 – הוצאות טלפון בסך של 400 ₪.
- 25 - חודש 6/09 – הוצאות טלפון בסך של 200 ₪.
- 26
- 27 סה"כ על הנתבעת להשיב לתובע סך של 14,866 ₪, בצרוף הפרשי ריבית
- 28 והצמדה מהחודש בו בוצע הניכוי משכרו של התובע ועד מועד התשלום בפועל.
- 29

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 31589-05-10

חדירה לפרטיות –

- 1
2
3 43. התובע טען כי הנתבעת הסבה את מכשיר הטלפון שלו למכשיר מעקב ללא
4 ידיעתו והסכמתו, ובכך הפרה את פרטיותו באופן בלתי סביר מבחינת היקף
5 ומשך השימוש.
6 44. הזכות לפרטיות אינה זכות מוחלטת אלא זכות יחסית אשר יש לאזנה מול
7 האינטרסים של המעסיק.
8
9 45. אין מחלוקת בין הצדדים כי, הנתבעת לא האזינה לשיחות הטלפון של התובע,
10 אלא היה באפשרותה לעקוב אחר מיקומו של התובע במהלך יום העבודה.
11
12 46. התובע עבד כסוכן מכירות, ועל מנת שהנתבעת תוכל לעקוב אחר מקום
13 הימצאו במהלך יום העבודה, לוודא כי הגיע בזמן לעבודה וכי הוא אכן נמצא
14 במקום בו הוא אמור להיות במהלך יום העבודה הוחלט על התקנת שירות
15 המעקב בטלפון של התובע ושאר עובדי הנתבעת.
16
17 47. התובע לא הוכיח, כי הנתבעת עשתה שימוש כלשהו בשירות המעקב שהותקן
18 בטלפון שלו על מנת לעקוב אחר מקום הימצאו שלא בשעות או ימי העבודה.
19
20 48. לפיכך, אין אנו סבורים כי בנסיבות המקרה דנן בהן ביקשה הנתבעת לפקח על
21 מקום הימצאו של התובע במהלך יום העבודה בלבד, בכדי להוות חדירה
22 לפרטיות או מעקב אסור.
23
24 49. יתרה מכך, התובע בעדותו בביה"ד העיד כי מר נאווי ז"ל התקשר אליו יום
25 אחד בבוקר ושאל על מקום הימצאו, ומשהשיב לו התובע כי הוא נמצא אצל
26 לקוח ביקנעם, לא האמין לו מר נאווי ז"ל וטען שהוא בביתו. השיחה הזו,
27 לטענת התובע עוררה אצלו חשד כי קיים שירות מעקב בטלפון שלו, והוא
28 אימת את החשדות שלו באמצעות חבר שעבד בחברת סלקום. התובע לא ידע
29 לומר באיזו שנה זה היה.
30 (ראה פרוטוקול דיון מיום 1.12.11 עמ' 21).
31

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 31589-05-10

- 1 50. המשך עבודתו של התובע עם הטלפון לאחר שנודע לו על התקנת שירות
2 המעקב מהווה הסכמה מכללא למעקב שבוצע ע"י הנתבעת.
3
- 4 51. לפיכך, אנו דוחים את טענת התובע לחדירה לפרטיותו, ודין רכיב התביעה
5 לתשלום פיצוי בגין חדירה לפרטיות – להידחות בזאת.
6
- 7 **טענות קיזוז –**
8
- 9 52. הנתבעת טענה, כי התובע עבד כבעל עסק לחטיפים ומשקאות במקביל
10 לעבודתו אצלה, ועל כן עליו להשיב מחצית משכר עבודתו.
11
- 12 53. כמו כן, טענה הנתבעת, כי במהלך עבודתו של התובע הגיעו לידיה תלויות
13 מלקוחות, שטענו לזיכויים ותשלומים ששולמו לתובע במזומן ללא קבלת
14 חשבונית, והנתבעת נאלצה לפצותם במוצרים או בזיכויים, וכי משפעל התובע
15 תוך הפרת משמעת חמורה עליו להשיב לידי הנתבעת את דמי ההודעה
16 המוקדמת ופיצויי הפיטורים ששולמו לו.
17
- 18 עוד לטענת הנתבעת התובע לא שילם דו"ח חנייה בסך של 154 ₪.
19
- 20 54. הנתבעת לא הביאה למתן עדות אף אחד מבעלי החנויות, אשר כביכול, שילם
21 לטענתה סכומי כסף במזומן לתובע מבלי לקבל חשבונית או קבלה על כך.
22 מר נאווי טען בעדותו, כי ביקש שלא לזמן לעדות את בעלי החנויות על מנת
23 שלא להסתכסך עימם.
24 טענתו זו של מר נאווי אינה סבירה לחלוטין.
25 אילו אכן, כטענת הנתבעת, בעל חנות כזו או אחרת שילם סכום כסף במזומן
26 לתובע והנתבעת מנגד הייתה טוענת כי הכסף לא הועבר אליה, לא ברור מדוע
27 עדותו של אותו בעל חנות הייתה גורם לסכסוך בינו לבין הנתבעת, אשר נראה
28 כי לשניהם במקרה כגון דא, אינטרס משותף – לוודא כי התובע ישיב את
29 הכסף אשר, כביכול, שולם לו ע"י בעל החנות לידי הנתבעת.
30

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 10-05-31589

- 1 העובדה, כי הנתבעת לא הביאה לעדות מי מבעלי החנויות אשר לטענתה שילמו
2 כסף במזומן לתובע, או החזירו סחורה לתובע והוא לא העבירם לידי הנתבעת,
3 פועלת לרעתה, ואין לה בעניין זה אלא להלין על עצמה.
4
- 5 55. כמו כן, טענת הנתבעת כי החלה לחשוד בתובע כ- 3 שנים בטרם פיטוריו, הינה
6 תמוהה ובלתי סבירה.
7
- 8 ספק בעינינו, כי הנתבעת הייתה ממשיכה ומעסיקה את התובע במשך תקופה
9 ארוכה של 3 שנים, כאשר מחד היא חושדת שהוא אינו מעביר לידיה כספים
10 וסחורה שקיבל מלקוחות, ומאידך היא ממשיכה ומאפשרת לו להמשיך
11 בתפקידו כסוכן מכירות, לרבות גבייה מלקוחות והחזרת סחורה פגומה.
12
- 13 יתרה מכך, מר נאווי בעדותו העיד כי אין בידו הוכחות למעילה שביצע התובע,
14 ואינו ויכול לומר באופן חד משמעי כי התובע ביצע מעשה פלילי כזה או אחר.
15 (ראה פרוטוקול דיון מיום 8.7.12 עמ' 40).
16
- 17 56. אשר על כן, אנו קובעים כי הנתבעת לא השכילה להוכיח את טענות הקיזוז
18 שהועלו על ידה, ודין טענות אלו – להידחות בזאת.
19
- 20 **סיכום –**
21
- 22 57. על הנתבעת לשלם לתובע את הסכומים המפורטים להלן:
23
- 24 א. דמי הבראה בסך של 543 ₪ בצרוף הפרשי ריבית והצמדה כחוק
25 מיום 1.6.09 ועד למועד התשלום המלא בפועל.
26
- 27 ב. ניכויים שלא כדין מהשכר – בסך כולל של 14,866 ₪, בצרוף
28 הפרשי ריבית והצמדה מהחודש בו בוצע הניכוי משכרו של התובע
29 ועד מועד התשלום בפועל, כמפורט בסעיף 42 לפסק הדין.
30
- 31 יש לשלם את כל הסכומים שנפסקו לעיל תוך 30 יום מהיום.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ס"ע 31589-05-10

1

2 58. כמו כן, לאור האמור לעיל, וכן לאור העובדה, כי הנתבעת הגישה סיכומים

3 בניגוד מוחלט להוראות בית הדין, על הנתבעת לשלם לתובע הוצאות משפט

4 ושכ"ט עו"ד בסך של 6,000 ₪ תוך 30 יום מהיום, אחרת ישא הסך הנ"ל

5 הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד התשלום המלא בפועל.

6

7 ניתן היום, ה' תשרי תשע"ד, (09 ספטמבר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

8

9

מר אמנון שחר
נציג מעסיקים

א. קציר
סגנית נשיא

מר גיורא רודר
נציג עובדים

10